

השמים מספרים כבוד אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע. מאן שמים. אליו שמים שהשם העליון נראה בהם, שהשם הקדוש רשום בהם.

מספרים - מה הם מספרים? אם תאמר כמי שמדבר ספור דברים - לא כך. אלא שמאירים ונוצצים בהתנוצצות של אור עליון ועולים בשם שכולל באור של שלמות עליונה.

ומה הוא הספור? שנוצצים באור של שלמות הספר העליון. ולכן עולים בשם שלם, ומאירים באור שלם, ונוצצים בהתנוצצות שלמה. הם נוצצים ומאירים בעצמם מתוך אור של התנוצצות הספר העליון, ונוצצים ומאירים לכל צד וצד (לכל כבוד וכבוד) שנדבקים בו. שהרי מהם, מאותה ספיריות ואור מאירה כל טבעת וטבעת ונוצצת בהתנוצצות, משום שפיוס הזה מתעטרים השמים ועולים בשם הקדוש יותר מבשאר הימים.

ומעשה ידיו - אותו הטל העליון שמאיר מכל הצדדים הגנוזים, שהוא מעשה ידיו, ותקונו - שמתתקן ביום הזה מכל שאר הימים.

מגיד הרקיע - מה מגיד? מושף ושופע למטה מראש המלך, מלא מכל צדדיו. הרקיע - אותו הרקיע שהוא מבויע הבאר, וזהו אותו נהר שיוצא מעדן, וזהו ששופע ומושף למטה שפע של טל עליון שמאיר ונוצץ בהתנוצצות מכל הצדדים. והרקיע הזה משפיע לו במשיכה של אהבה ותשוקה להשקות השקאת השמחה לערב שבת. וכששופע ומושף אותו הטל של הבדלח, הפל (שופע) מלא ושלם באותיותיו הקדושות בכל אותם שבילים קדושים. פינן

השמים מספרים כבוד אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע. מאן שמים. אליו שמים, דשמא עלאה אתחזי בהו, דשמא קדישא אתרשים בהו.

מספרים, מאי מספרים, אי תימא כמאן דמשתעי ספור דברים. לאו הכי. אלא דנהרין ונוציעין בנוציעו דנהורא עלאה, וסלקין בשמא, דכליל בנהירו דשלימו עלאה.

ומאן איהו ספור. דנוציעי בנהירו דשלימו דספר עלאה. ובגין כה, סלקין בשמא שלים, ונהרין בנהירו שלים, ונוציעי בנוציעו שלים. אינהו מנוציעי ונהרי בגרמייהו, מגו נהירו דנוציעו דספר עלאה, ונוציעי ונהרי לכל סטר וסטר (נ"א לכל כבוד וכבוד) דמתדבקן ביה, דהא מנייהו, מההוא ספירו ונהירו, נהיר כל עזקא ועזקא, ונוציעין בנוציעו, בגין דבהאי יומא מתעטרין שמים, וסלקין בשמא קדישא, יתיר משאר יומין.

ומעשה ידיו, ההוא טלא עלאה, דנהיר מכל סטרין גניזין, דאיהו מעשה ידיו, ותקונא דיליה, דמתתקנא ביומא דא מכל שאר יומין.

מגיד הרקיע. מאי מגיד. משיף ונגיד לתתא, מרישא דמלכא, מליא מכל סטרוי. הרקיע, ההוא רקיע, דאיהו מבויעא דבירא. ודא איהו ההוא נהר דנפיק מעדן, ודא איהו דנגיד ומשיף לתתא, נגידו דטלא עלאה, דנהיר ונוציעין בנוציעו מכל סטרין. ודא רקיע אנגיד ליה במשיכו דרחימו ותיאובתא, לאשקאה שקיו דחדוה, למעלי שבתא. וכד נגיד ומשיף ההוא טלא דבדולחא, פלא (נייה) מליא ושלים באתווי קדישין, בכל אינון